

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Dunai Zsuzsanna

Strona pozwana: ERSTE Bank Hungary Zrt.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pkt 3 [sentencji] wyroku wydanego przez Trybunał w sprawie C-26/13 należy rozumieć w ten sposób, że sąd krajowy może zarządzić brakowi ważności warunku umowy zawartej między przedsiębiorcą a konsumentem również wtedy, gdy pozostawienie umowy w mocy jest sprzeczne z interesami ekonomicznymi konsumenta?
- 2) Czy pozostaje w zgodzie z kompetencją przyznaną Unii Europejskiej w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony konsumentów, a także z zasadami podstawowymi prawa Unii: równości wobec prawa, niedyskryminacji, skutecznego środka prawnego przed sądem oraz rzetelnego procesu sytuacja, gdy parlament państwa członkowskiego zmienia ustawą umowy prawa prywatnego należące do analogicznych kategorii i zawarte między przedsiębiorcą a konsumentem?
 - 2/a. W razie odpowiedzi twierdzącej na poprzednie pytanie, czy pozostaje w zgodzie z kompetencją przyznaną Unii Europejskiej w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony konsumentów, a także z zasadami podstawowymi prawa Unii: równości wobec prawa, niedyskryminacji, skutecznego środka prawnego przed sądem oraz rzetelnego procesu sytuacja, gdy parlament państwa członkowskiego zmienia ustawą różne części umów o kredyty denominowane w walucie obcej w celu ochrony konsumentów, lecz wywołując skutek sprzeczny ze słusznymi interesami ochrony konsumentów, w zakresie w jakim umowa kredytu pozostaje w następstwie zmian ważna i konsument musi nadal ponosić ciężar wynikający z ryzyka walutowego?
- 3) W kontekście umów zawieranych między przedsiębiorcą a konsumentem, czy pozostaje w zgodzie z kompetencją przyznaną Unii w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony konsumentów, a także z zasadami podstawowymi prawa Unii: skutecznego środka prawnego przed sądem oraz rzetelnego procesu w każdej kwestii prawa cywilnego sytuacja, gdy rada ds. ujednoczenia wykładni najwyższej instancji sądowej państwa członkowskiego wpływa – poprzez „orzeczenia wydawane w interesie jednolitej wykładni przepisów prawa” – na orzecznictwo sądu rozpoznającego sprawę?
 - 3/a. W przypadku udzielenia na poprzednie pytanie odpowiedzi twierdzącej: czy pozostaje w zgodzie z kompetencją przyznaną Unii w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony konsumentów, a także z zasadami podstawowymi prawa Unii: skutecznego środka prawnego przed sądem oraz rzetelnego procesu w każdej kwestii prawa cywilnego sytuacja, gdy rada ds. ujednoczenia wykładni najwyższej instancji sądowej państwa członkowskiego wpływa – poprzez „orzeczenia wydawane w interesie jednolitej wykładni przepisów prawa” – na orzecznictwo sądu rozpoznającego sprawę, jeżeli sędziowie – członkowie rady ds. ujednoczenia wykładni nie są powoływani w sposób przejrzysty, według z góry określonych reguł, postępowanie przed rzeczoną radą nie jest jawne i nie można dowiedzieć się a posteriori, jak przebiegało postępowanie, a mianowicie, z jakich korzystano ekspertyz lub prac doktryny, ani jak głosowali członkowie (opinia pozytywna czy negatywna)?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék
(Węgry) w dniu 10 marca 2017 r. – Orsolya Czakó/ERSTE Bank Hungary Zrt.**

(Sprawa C-126/17)

(2017/C 221/04)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Orsolya Czakó

Strona pozwana: ERSTE Bank Hungary Zrt.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy do celów ustalenia kwoty, na którą została zawarta umowa kredytu, wymogi wyrażenia warunków umowy prostym i zrozumiałym językiem, ustanowione w art. 4 ust. 2 i art. 5 dyrektywy Rady 93/13/EWG⁽¹⁾, spełnia brzmienie takie jak to nadane klauzulom I/1 i II/1 spornej umowy, gdzie podano kwotę 64 731 CHF o charakterze orientacyjnym, natomiast jako kwotę wniosku o finansowanie wskazano maksymalną kwotę 8 280 000 HUF, oraz powiązано ustalenie kwoty, na którą zawiera się umowę kredytu, z wywołującym skutki prawne oświadczeniem strony zawierającej umowę z konsumentem i z zarejestrowanymi danymi?
- 2) Jeżeli ustalenie poczynione w klauzulach I/1 i II/1 umowy nie spełnia wymogów wyrażenia warunków umowy prostym i zrozumiałym językiem i można zbadać, czy warunki umowy są nieuczciwe, to czy, gdyby uznano, że są one nieuczciwe, można stwierdzić nieważność całej umowy, zważywszy że dla przypadków, gdy przedmiot umowy jest nieokreślony, prawo krajowe przewiduje skutek prawny w postaci nieważności umowy w całości?
- 3) Czy, w przypadku gdyby można było stwierdzić, że umowa jest ważna, można ustalić kwotę w sposób bardziej korzystny dla konsumenta?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. 1993, L 95, s. 29, sprostowanie w Dz.U. 2016, L 276, s. 17).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 15 marca 2017 r. – X-GmbH/Finanzamt Stuttgart – Körperschaften.

(Sprawa C-135/17)

(2017/C 221/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X-GmbH

Strona pozwana: Finanzamt Stuttgart – Körperschaften

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 57 ust. 1 WE (obecnie art. 64 ust. 1 TFUE) należy interpretować w ten sposób, że istniejące w dniu 31 grudnia 1993 r. ograniczenie przez państwo członkowskie przepływu kapitału z państwami trzecimi w związku z inwestycjami bezpośrednimi nie narusza art. 56 WE (obecnie art. 63 TFUE) również wtedy, gdy istniejący w tym dniu przepis prawa krajowego ograniczający przepływ kapitału z państwami trzecimi dotyczył zasadniczo tylko inwestycji bezpośrednich, jednakże po tym dniu został rozszerzony w ten sposób, że obejmuje również posiadanie udziałów portfelowych w zagranicznych spółkach nieprzekraczających progu 10 %?
- 2) W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej: Czy art. 57 ust. 1 WE należy interpretować w ten sposób, że trzeba uważać za stosowanie istniejącego w dniu 31 grudnia 1993 r. przepisu prawa krajowego dotyczącego ograniczenia przepływu kapitału z państwami trzecimi w związku z inwestycjami bezpośrednimi, jeżeli zastosowanie znajduje zasadniczo odpowiadający istniejącemu w tym dniu ograniczeniu późniejszy przepis prawa krajowego, jednakże ograniczenie to zostało istotnie zmienione w krótkim czasie po tym dniu na podstawie ustawy, która wprowadziła w życie, jednakże w praktyce nigdy nie znalazła zastosowania, ponieważ jeszcze zanim mogła ona mieć zastosowanie po raz pierwszy do indywidualnego przypadku, została zastąpiona przez mający obecnie zastosowanie przepis prawa krajowego?
- 3) W razie udzielenia na jedno z obu powyższych pytań odpowiedzi przeczącej: Czy art. 56 WE sprzeciwia się uregulowaniu państwa członkowskiego, zgodnie z którym podstawa wymiaru podatku podatnika mającego siedzibę w państwie członkowskim, który posiada co najmniej 1 % udziałów w spółce mającej siedzibę w innym państwie (tutaj: w Szwajcarii), zaś dochody aktywne mające charakter inwestycji kapitałowej są opodatkowane proporcjonalnie, w wysokości danego udziału procentowego, jeżeli dochody te są objęte niższą stawką opodatkowania niż w pierwszym wymienionym państwie?